

Grétar Unnsteinsson, stjóri á Gartnaraskúla Íslands:

Vakstrarhús hava góðar móguleikar í Føroyum

Orð og myndir: Jan Müller

— Eg vist ikki, at tit vóru so frammarliga við dyrking í vakstrarhúsum. Eg skilji, at tað liggja nógvir móguleikar á hesum økinum í Føroyum.

Hetta sigur Grétar Unnsteinsson, stjóri á íslenska gartnaraskúlanum í Hverðagerði. Grétar hevur vitjað í Føroyum í hesum døgum í samband við vigslna av nýggja Norðurlandahúsinum. Hann er limur í nevndini í Norrøna Felagnum í Íslandi umframt at hann er formaður í tí lokala norrøna felagnum í Hverðagerði.

Hetta er fyrstu ferð, at Grétar Unnsteinsson vitjar í Føroyum. — Tað er ikki seinastu ferð sigur hann og visir á, at ongan tíð fyrr hevur hann upplivað so nógva gestabliðni sum her.

Grétar nýtti eisini høvi at tosa við føroyskar garð-

yrkismenn undir vitjanini. Hann vitjaði eisini vakstrarhúsin á Sandi og í Kirkjubø.

Ein av føroysku garðyrkismönnum, Elis Poulsen á Sandi hevur fingið útbúgving á gartnaraskúlanum í Hverðagerði. Í lötuni er ein føroyskur næmingur á skúlanum. Tað er Manja Petersen úr Suðri.

Gott við samarbeiði

Grétar sigur seg vera sera væl nøgdan við fundin við føroysku garðyrkismennin.

— Teir hava longu stovnað eitt fakfelag, og tað haldi eg hevur sera stóran týdning. Annars haldi eg, tað er avbera gott, at garðyrkismenn í Íslandi og í Føroyum kunnu fáa eitt størri samarbeiði í lag, tí vit hav heilt vist nakað at geva

hvørjum øðrum.

Íslendingar hava lagt stóran dent á at dyrka ymisk plantusløg og grønmeti. Teir hava nevniliga sum aðalmál at vera sjálvbjargnir við hesum vörum.

Í dag eru 130 vakstrarhús í Íslandi. Íalt 15 hektarar eru undir glasi. Harumframt verður nógvað dyrkað úti eisini. Í dag verður helvtin ella 8 hektarar av teimum 15 brúkt til grønmeti. Í fjór var framleiðslan av tomatum 500 tons, av agurkum 360 tons og av paprika 55 tons. Hóast hesar stóru nøgdir, so verður framvegis nakað væl av plantum og grønmeti innflutt.

Av tí at dagurin er stuttur og tíðliga verður myrkt um veturin í Íslandi missa teir nakað av vakstrartíð. Grétar Unnsteinsson sigur, at teir í lötuni gera spennandi

Grétar Unnsteinsson og Elis Poulsen

royndir við kunstigum ljósi fyri atkunna leingja vakstrartíðina. Hesar royndir hava givið góð úrslit og kann hetta ger, at teir verða førir fyri at dyrka grønmeti og plantur alt árið og sostatt heilt sleppa undan innflutningi.

kunstigum ljósi.

Íslensku vakstrarhúsin eru í teirri hepnu støðu, at tey kunnu brúka jørðhitan. Í lötuni verða gjørdar royndir við at dyrka grønmeti úti og brúka jørðhita til endamálið.

Grétar Unnsteinsson er ovfarin av at siggja, hvussu væl trø og runnar vaksa í Føroyum. — Nógva av tí, sum veksur her hjá tykkum veksur ikki í Íslandi, og eg dugi at siggja, at tit kunnu dyrka nógva, sum vit ikki kunnu, tí tit hava munandi heitari veðurlag.

Eg eri tí sera fegin um at vit kunnu fáa eitt samarbeiði í lag. Eg haldi, at føroyskt garðyrkisbrúk hevur stóra framtíð.

Fjølbroyttir — specialisera

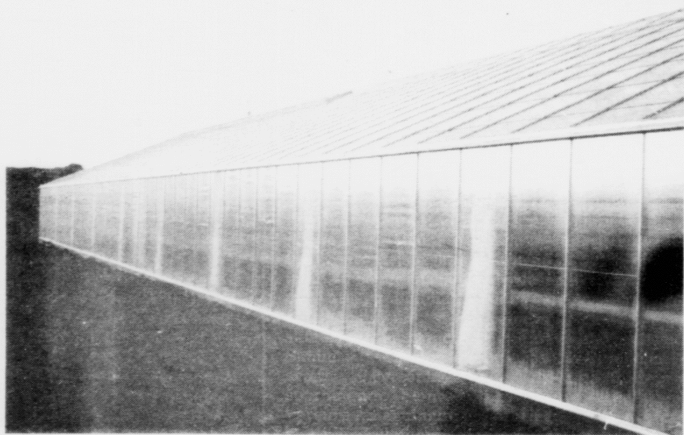
Grétar heldur tað hevur týdning at urtagarðvinnan eiga at vera fjølbroytt, soleiðis at ikki allir framleiða tær somu vurnar. Hann heldur vit eiga at specialisera okkum, soleiðis, at hvør einstakur urtagarðsmaður dyrkar ávísar plantu og ella grønmeti.

Hann heldur tað hevur ómetaliga nógva at siga, at føroyingar framhaldandi hava eitt royndararbeiði í gongd — bæði úti og í vakstrarhúsi. — Tí, sigur hann, hóast tit kunnu fáa nógva vitan frá øðrum, so eru viðurskiptini onga staðni heilt eins. Tímuðu tit gera tykkara egnu royndir eisini.

Grétar heldur tað er sera avgerandi, at vakstrarhúsin kunnu verða í gongd alt árið. Talan er jú um eina stóra ilögu, soleiðis, at tað er best fyri

Elis Poulsen saman við dótturini í vakstrarhúsinum

Glas...glas...glas...

